

KDYŽ PŘÁŠ VIH, TAK NA POKRAČOVÁNĚ :-)))

Pondělí, 16 leden 2017

Začalo to úplně nevině. Kluk má mít narozeniny a já se rozhodla mu k nim věnovat něco na štěně. I jsem knížku Á™ádvěas objednala, dostala od knihkupectví potvrzení, že to odešlou, souasně jsem dostala od našedrahe a milované ÁEeské pošty první potvrzení, že zásilka bude doručena do mých tlapek 11. 1. mezi osmou ranní a druhou odpolední. Pak jsem to dostala ještě esemeskou a druhým emailem.

Jedenáctýho jsem od rána nevytáhla paty, s okem jsem výjimečně byla venku ještě dříve, a pak už jsem jartovala spolu s Kayou u okna, aby mi poštovník neproklouzl. Právě jsem kontrolovala: zvonek u dveří - jestli zvoní a zda dost silně, zvonění u mobilu, abych ho nedejbože neměla vypnutý, sledovala jsem poštu line - to jsem se ještě zapomněla zmínit, že jsem páteřím dostala upozornění na web, kde mohu pohybové zásilky sledovat téměř minutu po minutě. Nedělo se ale nikde nic. Když bylo páteřní, našedrahe jsem si na webu ÁPošty jejich call centrum a poptávala se. Vše jsem vyřídila, bylo mi Áeno, že "ano, zásilku má doručovat." Podařilo se mi z nich pak i vyrazit jeho mobilové číslo. Kolem páteře jsem se dovolala. Chudák doručovat. Má jich být asi šest a jezdí jen dva. Áe by Áeská pošta krachovala? Když jsem mu nadiktovala číslo zásilky, potvrdil mi, že ji v autě má, ale souasně i to, že absolutně nehrozí, že bych ten den ještě knihu obdržela. Á balíky, které nerozveze, zase vyloží na páteřní poštu, pak se rozvezou na poštu podle bydliště zákazníka a ti si je tam pak budou moci v dalších dnech vyzvednout. Takže narozeniny proběhly, sice bez dárků, ale i tak spokojeně. Robert má nesmírně rád rajskou, tak jí takový menší hektolit dostal a snědl, masíčko i knedle prý se mi taky povedly, a já doufala, že to snad dopadne dobře. S těmi knihami. Jo, to jsem vám ještě nenapsala, že jsem pak večer, když Bob odešel, napsala drahé pošty liebersbriem aby mi laskavě vysvětlili, proč atd. Co mne však rozpálilo dobře, bylo, když mi druhý den e-mail od pošty oznámil, že protože jsem nebyla zastižena, budu si moci zásilku vyzvednout tedy v následující dny osobně... A následující den mi to pašoval emailem repete, respektive sdělení, že už tam jsou. Slušně jim odepsala, že vzhledem k tomu, že "veškeré telefony se u nich nahrávají", tak mají důkaz, že a) já doma stále byla, zato doručovat tu věc nebyl, b) na call centru mi to nejen potvrdili, ale i sdělili, že s tím nikdo nic neudělá - atd. Pak už jsem to vzdala. Jsem sice docela obstojný kverulant, ale knížky to byly super, tudíž jsem se rozhodla s pro ně tedy dojít osobně. Uběhl další den a konečně mi zase večer pašoval papírové oznámení, že te mážu, a to opravdově. Ráno jsem oblíkla psa, dooblíkla sebe, bafla pytlíky se smetím, vodítko, klíče, brejle, papírovnámením, tašku s peněženkou a vyšla ven. Áeubák oběrával patník, já poštu vyhodit smetím, pašipla ubáka na vodítko a poštu;li jsme všichni poštu;emí poštu;estí na poštu;tu. Pašted poštu;tou jsem všichni;ak strnula.... Fakt mám asi srdce zcela OK, protože Áádnej infarkt se nekonal, zato já se otočila a po dlouhých letech se rozběhla zpět k domovu. Opravdu, já běhala... (Asi to bude tím, že už dva roky pravidelně chodím se pašeci jen dost rozhejbal.) Na rohu jsem viděla odjíždějící popeláče... Ano, moji draží, určitě jste to uhodli, dement vhodila tašku (takovou krásnou, novou, černou, s mnoha pašíhrádkami - a vevnitř s oběankou, debet kartou a kartou pošty;ní a peněženkou s cca 1500,- ká), spolu s těmi odpadky do kontejneru. Když jsem pak už vaně a zoufale telefonovala synovi, snažil se mne uklidnit, že se rozhodně nemusím o tašku, respekt ty doklady, bát, neb je to stopro dokonale rozřetované a za chvíli to vyletí jako dým do vzduchu. Áe horší by bylo, kdyby to někdo ukradl.... Doma jsem hned zavolala do banky, kartu zablokovala a dnes všchno v bance vyšídila. OK, cca do týdne budu mít novou. Jenže - jsem objednána k mnoha doktorům a kar OZP už taky není, stejně jako oběanka. Ale OZP jsem si nově nahrála do mobilu, zítra půjdu ke kadeřnici, aby mne mve výdejní oběanek vyfotil. Protože pokud bych tam dnes, konkurovala bych v kráse novofoundlanákovi. A, aby to málo nějak legračnějščí pokračování, tak i pašest, že opravdu chodím jak tule, povedlo se mi s sebou kousek pašed domem - jen pár metrů, a už bych byla doma - Áádně Ááchnout. Právě záští a levý bok. Tím jsem v obrubník... Auuuu A te sotva bolestí lezuuuuu

Tohle všchno by se nestalo, kdyby ta našedrahe slavná zatracená Áeská pošta fungovala tak, jak má. Ve schránce emailem mne te Áekala další zpráva: "Vaše e-mailové podání bylo postoupeno k vyřízení. Výsledek obdržíte v nejbližším možném termínu, nejpozději však do 30 dnů." zuřící a skuřící@niela